

בעניין שבין:

התובע:

משה הלוי, ת"ז 027819283
ת.ד. 2258, עכו 24122
טל': 054-5501374, פקס: 04-9818044

- נ ג ד -

הנתבעים:

- 1. עירן וקנין, ת"ז 038251716**
 - 2. ירון בן צבי, ת"ז 025100033**
 - 3. מדינת ישראל - המשרד לביטחון פנים - משטרת ישראל**
- כולם ע"י פרקליטות מחוז חיפה - אזרחי
שד' פלי"ם 15 א 3309519
ת"ד 550, חיפה 3100401
טל': 073-3921400, פקס: 04-8634011

כתב הגנה

1. הנתבעים (להלן: "הנתבעים") יהיו מיוצגים ע"י היועץ המשפטי לממשלה ונציגיו מפרקליטות מחוז חיפה - אזרחי אשר כתובתם להמצאת כתבי בי דין הינה כמפורט בכותרת לעיל.
2. בפתח הדברים יאמר כי הנתבעים אינם מכחישים כי נמחק מידע ממחשבו של התובע, עת נתפס במהלך צו חיפוש על פי דין, אולם מוכחש הנזק הנטען.
3. הנתבעים טוענים כי על התובע הנטל להוכיח כל אחת ואחת מטענותיו בכתב התביעה.
4. מוכחש כל הנטען בכתב התביעה למעט אותן עובדות בהן יודו הנתבעים מפורשות בכתב הגנה זה.
5. הנתבעים אינם מכחישים את עצם המסמכים שנערכו על ידי רשויות המס, משטרת ישראל, נהלי משטרת ישראל, החלטות בתי המשפט ופרוטוקולי הדיון שצורפו לתביעה, אולם אינם מודים בדברי העדים ו/או הנחקרים ו/או באי כוחם הכלולים בהם, ואינם מודים בכיתוב ובסימונים בכתב יד על גבי המסמכים.
- יתר נספחי כתב ההגנה מוכחשים, לרבות קבילותם, הרלוונטיות שלהם, מקוריותם וכל פרט בתוכם, אלא אם יודו הנתבעים בהם מפורשות בכתב הגנה זה.
- 6.
- א. הנתבע 1 משרת כשוטר במשטרת ישראל מאז שנת 2003. בתקופה הרלוונטית לתביעה ועד היום משרת הנתבע 1 בתפקיד חוקר מחשב מיומן בזירה הטכנולוגית במשטרת מרחב איילון. בזמן אירוע התביעה נשלח הנתבע 1 לתגבר את מחלקת סייבר במשטרת מחוז תל אביב.

- ב. הנתבע 2 משרת כשוטר במשטרת ישראל מאז שנת 2001. בתקופה הרלוונטית לתביעה ועד היום משרת הנתבע 2 בתפקיד ראש מחלק סייבר במשטרת מחוז תל אביב.
- ג. הנתבעת 3 הינה מדינת ישראל – משטרת ישראל, ותפקידיה וסמכויותיה קבועים בדין.
- ד. משטרת ישראל אחראית למעשי שוטרי משטרת ישראל כשאלו נעשים כדין ובסמכות, במסגרת ולמטרות תפקידם.

.7

- א. בשנים האחרונות נחקר ונעצר התובע מספר פעמים במסגרת חקירות שונות, בחשד לביצוע עבירות בתחום האינטרנט והסייבר.
- ב. בשנת 2012 הוגשה תלונה במשרדי יחידת ההונאה של משטרת תל אביב, על פיה כתב אישום בעניין האונס בגן העיר, אשר תוכנו נאסר לפרסום, פורסם באינטרנט, לרבות קישור לכתב האישום.
- ג. נוכח אינדיקציות למעורבותו של התובע בפרסום האמור, הוא הובא לחקירה ומחשבו נתפס. במחשבו נמצא עותק מכתב האישום האמור, וכן חומרים נוספים רבים מתוך תיקים חסויים.
- ד. בעקבות האירועים המתוארים לעיל, נפתח תיק משטרה שמספרו פא 258169/12.
- ה. בסופו של דבר, לא הוגש נגד התובע כתב אישום והתיק האמור נסגר מ"חוסר ראיות".
- ו. בשנת 2017 נעצר ונחקר התובע בחשד כי הכין והפיץ נגיף מחשב ובאמצעותו חדר למחשבים של מערכת "נט המשפט", ובכך עבר עבירות על פי חוק המחשבים, תשנ"ה-1995. כמו כן נעצר ונחקר התובע בחשד לעבירה של הגנת קטין מפני פרסומים מזיקים, בהתאם לחוק הנוער (טיפול והשגחה), תש"ד-1960, עבירה של פרסומים מזיקים, בהתאם לחוק הנוער (טיפול והשגחה), איסור פרסומים בהתאם לסעיף 70 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984 (להלן: "**חוק בתי המשפט**") וסעיף 352(א)(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
- ז. בעקבות האירועים המתוארים לעיל, נפתח תיק משטרה שמספרו פא 311470/15.
- ח. תיק פלילי פא 311470/15 עודנו תיק חקירה פתוח.
- ט. במסגרת חקירת התובע בשנת 2017, בהתאם לצו בית משפט (המצורף כנספח 4 לכתב התביעה), נתפסו על ידי משטרת ישראל מחשבים ועזרי מחשב בבעלותו של התובע והועברו להעתקה ובדיקה במחלק הסייבר של משטרת מחוז תל אביב.
- י. בשל היקף החשודים, העצורים והמחשבים הרב באותה העת בטיפול מחלק הסייבר של מחוז תל אביב במשטרת ישראל, תוגברו חוקרי המחלקה על ידי חוקרים נוספים, וביניהם הנתבע 1.
- יא. הנתבע 1 שירת בזמן אירוע התביעה ועודנו משרת במשטרת ישראל בתפקיד חוקר מחשב מיומן. הנתבע 1 היה מיומן מתוקף תפקידו לבצע את העתקת חומרי המחשב של התובע במסגרת החקירה הפלילית של התובע.
- יב. במהלך העתקת חומרי המחשב של התובע בשנת 2017, במסגרת ובהתאם לצו החיפוש כאמור, נמחקו, בטעות, קבצים מתוך כונן קשיח של התובע והועתקו בשגגה לאותו הכונן

- הקשיח קבצים אחרים. כמו כן, קבצים מקוריים רבים של התובע, אשר נמחקו כאמור בטעות, שוחזרו. הדיסק הקשיח הוחזר לידי התובע.
- יג. התובע הגיש תלונה במחלקה לחקירות שוטרים אודות האירוע הנטען בתביעה. לאחר בדיקת הממצאים הוחלט על ידי המחלקה לחקירות שוטרים על סגירת התיק במישור הפלילי, והמשך הטיפול במישור המשמעותי בלבד.
- יד. התלונה במישור המשמעותי כאמור, הועברה להמשך טיפול מטה המשטרה, והוחלט על סגירת הטיפול בתלונה מכיוון שנקבע כי היה מדובר ב"טעות אנוש".
- טו. **התובע לא הגיש ערר על החלטות אלו והדברים מדברים בעד עצמם.**
- טז. מוכחש כי הנתבעים ו/או מי מטעמם פעלו ב"זדון" ו/או "בהסתרה" ו/או "בדו ראיות".
- יז. פרט לאמור לעיל ולהלן, מוכחש כל הנטען בסעיפים 1-110 לכתב התביעה וברישא כתב התביעה, על כל חלקיהם וסעיפי המשנה בהם. מוכחשים נספחים 10-11 ו-18 לכתב התביעה.

.8

- א. פרט לאמור לעיל ולהלן, ובשים לב לאמור בסעיף 7.יב לעיל, מוכחש כל הנטען בסעיפים 126-144 לכתב התביעה, על כל חלקיהם, וסעיפי המשנה בהם.
- ב. פרט לאמור לעיל ולהלן, ובשים לב לאמור בסעיף 7.יב לעיל, מוכחשים כל המעשים והמחדלים המיוחסים לנתבעים בכתב התביעה בכלל, ובסעיפים 126-144 לו בפרט.
- ג. מוכחש כי התובע זכאי לפיצוי מאת הנתבעים על פי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "**חוק לשון הרע**") ו/או לפי חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן: "**חוק הגנת הפרטיות**").
- ד. הנתבעים מוסיפים וטוענים כי לא התקיימו היסודות לקיומן של עולות לשון הרע ו/או עולות פגיעה בפרטיות על פי חוקים אלו, ודין הטענה להידחות על הסף.
- ה. מוכחש כי המעשים והמחדלים המיוחסים לנתבעים בכתב התביעה (והמוכחשים) מהווים פרסום בהתאם לחוק לשון הרע ו/או לפי חוק הגנת הפרטיות.
- ו. לחילופי חילופין, מבלי לפגוע באמור לעיל, ולמען הזהירות בלבד, טוענים הנתבעים כי עומדות להם ההגנות הקבועות בחוקים אלו, ובין היתר, ההגנות הקבועות בסעיפים 13 (9), 13 (10), 13 (11), 14 ו-15 לחוק איסור לשון הרע, על כל סעיפי המשנה בהם, וכן ההגנות הקבועות בחוק הגנת הפרטיות, ובין היתר, ההגנות הקבועות בסעיפים 6, 18-22 לחוק הגנת הפרטיות, על כל סעיפי המשנה בהם.
- ז. הנתבעים טוענים כי נטל ההוכחה ו/או הבאת הראיות מוטל על כתפי התובע וכי עליו להוכיח כל פרט ופרט בתביעתו.
- ח. מוכחשות כל החובות המיוחסים לנתבעים בכתב התביעה, ומוכחשת הפרתן בנסיבות המקרה.
- ט. הנתבעים לא הפרו כל חובה חקוקה, ולחילופין חובה חקוקה שנועדה להגנת חבר בני אדם שהתובע נמנה עליו.

- י. באשר לנטען בסעיף 136 לכתב התביעה, הנתבעים יטענו כי אין מדובר בחובה חקוקה בהתאם לדין ולפסיקה.
- יא. הנתבעים טוענים לחילופין כי בנסיבות העניין חלה עליהם ההגנה שבסעיף 3 לחוק הנזקים האזרחיים (אחריות המדינה), תשי"ב-1952.
9. הנתבעים טוענים לחילופין, מבלי להודות בעובדה כלשהי או בטענה כלשהי ומבלי לפגוע בטענותיהם האחרות בכתב הגנה זה, כי הנזקים הנטענים והמוכחשים אירעו בשל התנהגות התובע אשר התבטאה, בין היתר במעשים ובמחדלים הבאים, הנטענים במצטבר או לחילופין:
- א. התובע ביצע לכאורה את אשר יוחס לו בחקירותיו ו/או
- ב. התובע נהג שלא כפי שאדם סביר היה נוהג בנסיבות המקרה ו/או
- ג. התובע לא נהג כפי שאדם סביר היה נוהג בנסיבות המקרה.
10. הנתבעים טוענים לחילופין ובמצטבר, מבלי להודות בעובדה כלשהי ו/או בטענה כלשהי ומבלי לפגוע בטענותיהם האחרות בכתב הגנה זה, כי יש בהתנהגותו של התובע אשם עצמי תורם, בשיעור 100% או בשיעור ניכר אחר.
- 11.
- א. פרט לאמור לעיל ולהלן, מוכחשים סעיפים 111-125, 145-150 וסעיף 152 לכתב התביעה, על כל חלקיהם וסעיפי המשנה בהם.
- ב. מוכחשים כל אחד ואחד מהנזקים הנטענים בכתב התביעה.
- ג. מוכחשים כל הסכומים הנתבעים.
- ד. מוכחשת זכות התובע לקבל פיצוי בגין כל אחד מראשי הנזק הנטענים.
- ה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה שלעיל מוסיפים הנתבעים וטוענים כדלהלן:
- (1) ההנחות שבבסיס החישובים ו/או הסכומים ו/או ראשי הנזק שבכתב התביעה תאורטיים בלבד, מופרכים ו/או חסרי בסיס במציאות ו/או בדין.
- (2) לצורך חישוב הנזק שנגרם לו מסתמך התובע על פסק הדין של בית המשפט העליון שניתן בעבר בעניינו, בבש"פ 5234/14 משה הלוי נ' מדינת ישראל (21.12.2014) (נספח 21 לכתב התביעה) (להלן: "עניין הלוי בעליון").
- (3) בעניין הלוי בעליון היה מדובר בכ-12,000 קבצים שהמדינה התנגדה להחזיר לתובע, לאחר שנתפסו במחשבו, וזאת מכיוון שבעיקרם היו אלה קבצים שמקורם היה באתר "נט המשפט", אשר כללו פרוטוקולים, תיקי מוצגים, מסמכים שונים מתיקי בתי המשפט ומידע הנוגע לצדדים שלישיים, אשר נקבע שהם קבצים אסורים להחזקה.
- (4) בניגוד לטענת התובע, בעניין הלוי בעליון נקבע כי **התובע ולא המדינה, יישא בנטל מיון קבצי "נט המשפט" אשר נתפסו על ידי המשטרה במחשבו של התובע, וזאת על אף שנקבע כי החזקת התובע בקבצים לא עלתה כדי עבירה פלילית (ראו סי' 3ג) לעניין הלוי בעליון.**

(5) כמו כן, בעניין הלוי בעליון, המדינה העריכה כי ייקח לה זמן ומאמץ רב למיין את הקבצים, מכיוון שהיו קבצי PDF, שלא ניתן לבצע עליהם סריקה אפקטיבית לפי מילות מפתח. בנוסף, הקבצים שם נשאו "שמות גנריים" כך שלא ניתן היה להבין משמם מהו תוכנם. כלומר, הדרך היחידה למיין את הקבצים שבמחלוקת שם הייתה לפתחם קובץ אחר קובץ (ראו סי' 3ב) לפסק הדין האמור), והדבר אינו נכון לכל הקבצים נושא התביעה שבפנינו.

(6) זאת ועוד. הערכת שעות העבודה, כוח אדם הנדרש, עלויות המיון וכיוצא"ב בעניין הלוי בעליון, היו הערכות הפרקליטות על מנת לוודא כי לתובע לא יושבו אותם קבצים אסורים בהחזקה, אשר לא ניתן היה למינם באופן טכנולוגי אחר. הערכות אלו אינן רלוונטיות לענייננו משעלויות עבודת גורמי המדינה, הנדרשים לוודא כי לא יושבו קבצים אסורים בהחזקה, אינן דומות כלל לעלויות עבודת התובע במיון קבציו שלו.

(7) התובע לא עשה ו/או עושה די להקטנת נזקיו, ובכלל זה הנתבעים טוענים כי קיימים אמצעים טכנולוגיים ו/או תוכנות מחשב לצורך מיון קבצים דוגמת קבצי המחשב של התובע, נושא הליך זה.

.12

א. כל הטענות בכתב הגנה זה נטענות במצטבר ו/או בהשלמה ו/או לחילופין, הכל לפי הדבק הדברים והקשרם.

ב. אין הנתבעים נוטלים על עצמם עול הראיה או נטל ההוכחה מקום שאלו אינם מוטלים עליהם מפורשות על ידי הדין.

ג. אין בטענה כלשהי של הנתבעים בכתב הגנה זה משום ויתור על טענה אחרת שלהם ו/או פגיעה בטענה שכזו.

.13 הנתבעים מודים בסמכותו העניינית והמקומית של בית המשפט הנכבד.

.14 אשר על כן מתבקש ביהמ"ש הנכבד לדחות את התביעה ולחייב את התובע בהוצאות הנתבעים לרבות שכ"ט פרקליטי הנתבעים, כדין.


 אביגיל כהן שי-עו"ד

סגנית בכירה בפרקליטות מחוז חיפה - אזרחי
 ב"כ הנתבעים

כ"ג באייר תשע"ט
 28 במאי 2019

פמ"ח 52/00000239/19
 037309/2019